UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 2015 *

Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin LUCEA LED rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki LUCEO — Aiemmuuden puuttuminen — Etuoikeusvaatimus — Rekisteriin kirjattu etuoikeuspäivä — Etuoikeusasiakirjat — Tutkiminen viran puolesta — Puolustautumisoikeudet

Asiassa T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, kotipaikka Borehamwood (Yhdistynyt kuningaskunta), joka on hyväksytty tulemaan Verus EOOD:n sijaan, edustajanaan aluksi asianajaja S. Vykydal, sittemmin asianajaja F. Henkel,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Maquet SAS, kotipaikka Ardon (Ranska), edustajanaan asianajaja N. Hebeis,

ja jossa on kyse kanteesta SMHV:n neljännen valituslautakunnan 13.2.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 67/2011-4), joka liittyy Capella EOOD:n ja Maquet SAS:n väliseen väitemenettelyyn,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Berardis sekä tuomarit O. Czúcz (esittelevä tuomari) ja A. Popescu,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta ja riidanalainen päätös

1 Väliintulija Maquet SAS teki 29.7.2009 yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) nojalla.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki LUCEA LED.

3 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15.7.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 10, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta: ”Kirurgiset lamput”.

4 Kyseinen yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 17.8.2009 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 31/2009.

5 Capella EOOD teki 2.11.2009 väitteen edellä 3 kohdassa mainittuja tavaroita varten haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan nojalla.

6 Väite perustui 16.9.2009 jätettyyn sanamerkkiä LUCEO koskevaan yhteisön tavaramerkkihakemukseen nro 8554974, joka kattaa muun muassa luokkaan 10 kuuluvat tavarat, jotka vastaavat seuraavaa kuvausta: ”Kirurgiset, lääketieteelliset, hammaslääketieteelliset ja eläinlääketieteelliset laitteet ja välineet, tekojäsenet, -silmät ja -hampaat; ortopediset tuotteet; haavanompelutarvikkeet”, ja johon liittyy etuoikeusvaatimus, joka perustuu Österreichisches Patentamtiin (Itävallan patenttivirasto) 16.3.2009 samoja tavaroita varten jätettyyn tavaramerkkihakemukseen nro 1533/2009.

7 Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiseen perusteeseen.

8 Kirjeellä, joka on päivätty 21.12.2009 ja jonka otsikko on ”Pyyntö esittää etuoikeusasiakirjoja asetuksen [nro 207/2009] 30 artiklan ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun asetuksen [(EY) N:o 2868/95] (EYVL L 303, s. 1) 6 säännön mukaisesti”, tutkija pyysi Capellaa esittämään ”täsmällisiä kopioita” itävaltalaisesta tavaramerkkihakemuksesta viimeistään 22.2.2010 ja tarkensi, että siinä tapauksessa, ettei se vastaisi tähän pyyntöön, se menettäisi etuoikeuden.

9 Capella toimitti 22.2.2010 päivätyssä kirjeessä kopion itävaltalaisen tavaramerkin rekisteröintihakemuksesta.

10 Tutkija rekisteröi 26.10.2010 väitteen perustana olevan tavaramerkin. Viimeksi mainittu hyväksyi Capellan tälle tavaramerkille vaatiman etuoikeuden ja kirjasi rekisteröinnin etuoikeuspäiväksi 16.3.2009.

11 Väiteosasto hyväksyi 9.11.2010 väitteen kokonaisuudessaan ja velvoitti väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Väiteosasto katsoi, että väitteen perusteena oleva tavaramerkki on aikaisempi kuin haettu tavaramerkki ja että niiden välillä on sekaannusvaara.

12 Väliintulija teki 4.1.2011 valituksen väiteosaston päätöksestä SMHV:n sisällä asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan nojalla. Se toimitti 7.3.2011 kirjelmän, jossa se esitti valituksensa perusteet.

13 Capella esitti huomautuksensa 16.8.2011.

14 Väliintulija toimitti 12.10.2011 Landgericht Mannheimin (Mannheimin alueellinen tuomioistuin, Saksa) 23.9.2011 antaman tuomion 7 O 186/11, jolla Capella tuomittiin maksamaan 1 780,20 euroa vahingonkorvausta väliintulijalle, koska se oli hakenut perusteettomasti määräystä käytön lopettamisesta ja siitä pidättymisestä väitteen perustana olevan tavaramerkin nojalla. Tässä tuomiossa Landgericht Mannheim katsoi, että Capella oli syyllistynyt väärinkäyttöön. Tästä se totesi muun muassa, että väitteen perusteena olevan tavaramerkin rekisteröintiä oli haettu pelkästään tarkoituksena esittää lopettamis- ja pidättymisvaatimuksia, ja että etuoikeusvaatimuksen perusteena olevan itävaltalaisen tavaramerkin rekisteröintiä oli haettu useaan kertaan, eikä hakemusmaksua ollut maksettu. Väliintulija toimitti 19.10.2011 mainitun tuomion englanninkielisen käännöksen.

15 Valituslautakunnan kirjaamo kehotti 25.11.2011 Capellaa esittämään huomautuksia tästä tuomiosta.

16 Capella esitti huomautuksensa 6.12.2011.

17 SMHV:n neljäs valituslautakunta kumosi 13.2.2012 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) väiteosaston päätöksen, hylkäsi väitteen ja velvoitti Capellan korvaamaan väitemenettelyn ja valitusmenettelyn kulut. Se katsoi, ettei väitteen perusteena oleva tavaramerkki ollut aikaisempi kuin haettu tavaramerkki. Tästä se totesi aluksi, että haetun tavaramerkin jättämispäivä oli 29.7.2009, kun taas väitteen perusteena olevan tavaramerkin jättämispäivä oli 16.9.2009 eli myöhäisempi. Tämän jälkeen se totesi, ettei väitteen perusteena olevan tavaramerkin etuoikeutta ollut pätevästi vaadittu. Capella ei ollut jättänyt vaadittavaa etuoikeusasiakirjaa, koska sen toimittama täytetty hakemuslomake ei sisältänyt leimaa tai merkintää sen todellisesta vastaanottamisesta Österreichisches Patentamtissa. Lisäksi valituslautakunta totesi, että sillä oli oikeus tutkia väitemenettelyssä esitetyn etuoikeusvaatimuksen perusteltavuus.

Menettely, kanteen nostamisen jälkeiset seikat ja asianosaisten lausumat

18 Verus EOOD, joka kirjattiin 6.9.2011 yhteisön tavaramerkkirekisteriin Capellan väitteen perusteena olevan tavaramerkin haltijaksi, nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4.2012 toimitetulla kannekirjelmällä.

19 Copernicus-Trademarks Ltd kirjattiin 27.8.2012 yhteisön tavaramerkkirekisteriin tämän tavaramerkin uudeksi haltijaksi.

20 Unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) 23.10.2013 antamalla määräyksellä Copernicus-Trademarks sai luvan tulla kantajaksi Veruksen sijaan.

21 Ivo Kermartin GmbH kirjattiin 13.11.2013 yhteisön tavaramerkkirekisteriin väitteen perusteena olevan tavaramerkin uudeksi haltijaksi.

22 Väliintulija kiinnitti unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.4.2014 jättämässään kirjelmässä unionin yleisen tuomioistuimen huomion siihen seikkaan, että väitteen perusteena oleva tavaramerkki oli siirretty kantajalta Ivo Kermartinille.

23 Työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena unionin yleinen tuomioistuin pyysi 14.10.2014 päivätyllä kirjeellä asianosaisia vastaamaan eräisiin kysymyksiin. Asianosaiset noudattivat kehotuksia asetetuissa määräajoissa.

24 Kantaja Copernicus-Trademarks vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja palauttaa asian valituslautakuntaan

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen sekä valituslautakunnan menettelystä aiheutuneet kulut.

25 SMHV ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa Copernicus-Trademarksin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

26 Kuten väliintulija huomauttaa 1.4.2014 päivätyssä kirjeessään, väitteen perusteena oleva tavaramerkki ei enää kuulu kantajalle.

27 Asianosaisten mukaan tästä seikasta ei seuraa, ettei kannetta otettaisi tutkittavaksi, koska kantajalla on oikeussuojan tarve niiden velvollisuuksien nojalla, jotka johtuvat tavaramerkin siirtämistä Ivo Kermartinille koskevasta sopimuksesta.

28 Tältä osin riittää, kun palautetaan mieleen, että Euroopan unionin tuomioistuimet voivat kunkin asian olosuhteet huomioon ottaen arvioida, voidaanko kanne tai kanneperuste hylätä hyvän oikeudenhoidon perusteella aineellisesti lausumatta ensin sen tutkittavaksi ottamisesta (tuomio 26.2.2002, neuvosto v. Boehringer, C-23/00 P, Kok., EU:C:2002:118, 51 ja 52 kohta).

29 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa on prosessiekonomisista syistä tutkittava heti aluksi kumoamiskanteen perusteltavuus lausumatta ennalta oikeudenkäyntiväitteestä, koska kumoamisvaatimus on joka tapauksessa ja jäljempänä esitettävin perustein perusteeton.

Kanteen perusteltavuus

30 Kanne perustuu erityisesti neljään kanneperusteeseen.

31 Ensimmäinen kanneperuste liittyy erityisesti asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, toinen liittyy erityisesti tämän asetuksen 75 artiklan toisen virkkeen rikkomiseen, kolmas liittyy erityisesti asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 4 kohdan rikkomiseen, luettuna yhdessä SMHV:n presidentin 1.6.2005 tekemän päätöksen EX-05-5, joka koskee etuoikeusvaatimuksen tai aiemmuusvaatimuksen osalta toimitettavia asiakirjoja, kanssa ja neljäs liittyy erityisesti asetuksen N:o 207/2009 41 ja 42 artiklan rikkomiseen.

32 Lisäksi esittämättä sitä itsenäisenä perusteena kantaja vetoaa myös viidenteen kanneperusteeseen, jonka mukaan valituslautakunta teki oikeudellisen virheen, kun se perusti riidanalaisen päätöksen toteamukseen, jonka mukaan Capella oli vilpillisessä mielessä jättäessään väitteen perusteena olevaa tavaramerkkiä koskevan hakemuksen, vaikka yhtäältä tällaista seikkaa ei voida ottaa huomioon väitemenettelyssä ja vaikka toisaalta Capella ei ollut vilpillisessä mielessä.

33 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo hyödylliseksi tarkastella aluksi ensimmäistä kanneperustetta ja sen jälkeen neljättä, kolmatta, toista ja viidettä kanneperustetta.

Ensimmäinen kanneperuste

34 Kantaja väittää, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaa, kun se tarkasteli, oliko Capella toimittanut vaaditun asiakirjan väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen tueksi. Väliintulija ei ollut esittänyt tällaista väitettä, vaan se vetosi vain Capellan vilpilliseen mieleen. Kantaja väittää myös, ettei tutkijan rekisteriin kirjaamaa etuoikeuspäivää voida kyseenalaistaa väitemenettelyssä.

35 SMHV ja väliintulija riitauttavat tämän perustelun.

36 Tästä on ensimmäisenä muistettava, että asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdan mukaan SMHV tutkii tosiseikat viran puolesta, mutta että rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä sen tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin. Mainitun asetuksen 76 artiklan 2 kohdassa säädetään, että SMHV voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja, joihin osapuolet eivät ole vedonneet tai todisteita, joita ei ole esitetty määräajassa.

37 Toiseksi on todettava, että myöskään menettelyissä, jotka koskevat rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita, asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta ei ole esteenä sille, että valituslautakunta tutkii tietyt seikat viran puolesta. SMHV:n on nimittäin tarkasteltava oikeudellisia kysymyksiä, joiden ratkaiseminen on tarpeen asetuksen N:o 207/2009 asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, kun otetaan huomioon osapuolten esittämät perusteet ja vaatimukset, vaikka osapuolet eivät olisikaan esittäneet niitä (tuomio 1.2.2005, SPAG v. SMHV – Dann ja Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Kok., EU:T:2005:29, 21 kohta).

38 Käsiteltävässä asiassa Capella teki väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla. Näiden säännösten nojalla aikaisemman tavaramerkin haltija voi vaatia haetun tavaramerkin rekisteröinnin hylkäämistä, kun näiden tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

39 Väitemenettelyssä asetuksen N:o 207/2009 8 artiklassa tarkoitettujen suhteellisten hylkäysperusteiden olemassaolo edellyttää, että väitteen perusteena oleva tavaramerkki on voimassa ja että se on aikaisempi kuin haettu tavaramerkki. On siis kyse seikoista, jotka SMHV:n on tutkittava viran puolesta, eivätkä asianosaiset voi määrätä niistä (ks. vastaavasti tuomio 17.6.2008, El Corte Inglés v. SMHV – Abril Sánchez ja Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Kok., EU:T:2008:203, 77 kohta).

40 Tästä seuraa käsiteltävässä asiassa, ettei myöskään siinä tapauksessa, että väliintulija ei olisi kiistänyt väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvää etuoikeusvaatimusta, asetuksen N:o 207/2009 76 artikla ei voisi estää sitä, että valituslautakunta tutkii viran puolesta tämän vaatimuksen perusteltavuuden.

41 Kolmanneksi on todettava, että joka tapauksessa vastoin kantajan väitettä väliintulija ei ole SMHV:ssä tehdyn valituksen yhteydessä rajoittunut vetoamaan Capellan vilpilliseen mieleen vaan se on myös kiistänyt väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen ja näin ollen sen aiemmuuden haettuun tavaramerkkiin nähden. Väliintulija nimittäin väitti kirjelmässään, jossa se esitti 7.3.2011 nostetun kanteen perusteet, että väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvä etuoikeusvaatimus sisälsi tiettyjä virheitä ja että vain tämän tavaramerkin rekisteröintipäivä eli 16.9.2009 voidaan siis ottaa huomioon. Tässä yhteydessä väliintulija mainitsi muun muassa, että mainittu vaatimus perustui itävaltalaiseen tavaramerkkiin ja että Capella oli maksanut tämän tavaramerkin hakemusmaksun Österreichisches Patentamtille vasta jätettyään yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen.

42 Tämän johdosta asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan rikkomiseen perustuva perustelu on hylättävä.

43 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hylättävä, ellei väitteestä, jonka mukaan valituslautakunnalla ei ole väitemenettelyssä oikeutta kyseenalaistaa rekisteriin kirjattua etuoikeuspäivää ja jota tutkitaan neljännen kanneperusteen analysoinnin yhteydessä, muuta johdu.

Neljäs kanneperuste

44 Kantaja väittää, että käsiteltävässä asiassa väitteen perusteena olevan tavaramerkin aiemmuus oli osoitettu rekisteriin kirjatun etuoikeuspäivän, 16.3.2009, nojalla. Valituslautakunnan toteamus, jonka mukaan sillä oli oikeus tutkia etuoikeusvaatimusta väitemenettelyssä, on kantajan mukaan virheellinen. Tällaisessa menettelyssä valituslautakunnalla ei sen mukaan ole oikeutta kyseenalaistaa rekisteriin kirjattuja tietoja. Kun näin ollen valituslautakunta ei rajoittunut hyväksymään rekisteriin kirjattua päivämäärää 16.3.2009 vaan tarkasteli, täyttyvätkö käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 207/2009 29 ja 30 artiklassa ja asetuksen N:o 2868/95 6 säännössä ja päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklassa säädetyt etuoikeusvaatimuksen edellytykset, valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 41 ja 42 artiklaa.

45 SMHV ja väliintulija kiistävät nämä perustelut.

46 Tästä on ensiksi todettava, että käsiteltävässä asiassa väitteen perusteena olevan tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jättämispäivä eli 16.9.2009 on myöhäisempi kuin haetun tavaramerkin jättämispäivä eli 29.7.2009. Näin ollen väitteen perustana olevan tavaramerkin aiemmuus riippuu siitä tehdyn vaatimuksen, että etuoikeuspäivä on 16.3.2009, perusteltavuudesta.

47 Toiseksi siitä kysymyksestä, onko valituslautakunnalla velvollisuus ottaa perustaksi tutkijan rekisteriin kirjaama etuoikeuspäivä voimatta tarkastella sitä, täyttyvätkö etuoikeusvaatimuksen edellytykset, on aluksi muistettava, että SMHV:n on väitemenettelyssä lähtökohtaisesti arvioitava tosiseikkojen, joihin on vedottu, paikkansapitävyys ja asianosaisten esittämien seikkojen todistusvoima (ks. vastaavasti tuomio 20.4.2005, Atomic Austria v. SMHV – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Kok., EU:T:2005:136, 34 ja 35 kohta).

48 Tällä periaatteella on kuitenkin rajansa. Kuten kantaja esittää perustellusti, sen väitteen perusteena olevan yhteisön tavaramerkin pätevyyttä ei voida kyseenalaistaa väitemenettelyssä. Kun nimittäin tavaramerkin hakija, joka vastustaa yhteisön tavaramerkkiin perustuvaa väitettä, tahtoo riitauttaa viimeksi mainitun tavaramerkin pätevyyden, sen on tehtävä niin mitättömyysmenettelyssä SMHV:ssä (ks. vastaavasti tuomio 13.4.2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida v. SMHV – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, 65 kohta).

49 Tätä oikeuskäytäntöä, joka koskee väitteen perusteena olevan yhteisön tavaramerkin pätevyyttä, ei kuitenkaan vastoin kantajan väitettä voida soveltaa tällaiseen tavaramerkkiin liittyvään etuoikeusvaatimukseen.

50 Tästä on nimittäin aluksi todettava, että yhteisön tavaramerkin etuoikeuspäivän kirjaamista rekisteriin ei voida, tai ei ainakaan tehokkaasti voida riitauttaa mitättömyysmenettelyssä. Yhtäältä ei ole kyse asetuksen N:o 207/2009 52 artiklassa tarkoitetusta ehdottomasta mitättömyysperusteesta. Toisaalta asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan, jossa säädetään suhteellisista mitättömyysperusteista, nojalla ei voida tehokkaasti riitauttaa tutkijan rekisteriin kirjaamaa etuoikeuspäivää. On tosin totta, että mainitun artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla rekisteröidyn tavaramerkin mitättömäksi julistamista voidaan vaatia, kun sen ja aikaisemman tavaramerkin välillä on mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sekaannusvaara. On myös todettava, että asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan tavaramerkkihakemukset voivat olla mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”aikaisempia tavaramerkkejä”. Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa kuitenkin tarkennetaan, että näin on, ”jos ne rekisteröidään”. Tästä seuraa, että rekisteröintihakemusten nojalla tehdyt rekisteröityä tavaramerkkiä koskevat mitättömyysvaatimukset voidaan estää mainittuun rekisteröityyn tavaramerkkiin perustuvalla väitteellä, joka koskee mainittuja rekisteröintihakemuksia.

Käsiteltävässä asiassa väitteen perusteena olevaa tavaramerkkiä koskevaa mitättömyysvaatimusta ei näin ollen voida katsoa tehokkaaksi keinoksi tähän tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen riitauttamiseksi.

51 Tämän jälkeen on todettava, ettei ole muuta erityistä menettelyä, joka yhtäältä mahdollistaisi sen, että kolmas riitauttaa rekisteriin kirjatun yhteisön tavaramerkin etuoikeuspäivän, ja jota toisaalta voitaisiin verrata mitättömyysmenettelyyn, jonka yksi erityisyys on se, ettei SMHV voi aloittaa sitä viran puolesta.

52 Ensiksi asetuksen N:o 207/2009 58–61 artiklassa tarkoitettu valitus ei ole tällainen menettely. Mainitun asetuksen 59 artiklan mukaan nimittäin pelkästään SMHV:n osastojen päätökseen johtaneen menettelyn osapuolet voivat hakea muutosta päätökseen valituslautakunnissa. Muun yhteisön tavaramerkin hakija ei ole yleisesti osapuoli sen hakemusta vastaan tehdyn väitteen perusteena olevan yhteisön tavaramerkin rekisteröintimenettelyssä, eikä se siis voi riitauttaa viimeksi mainittuun tavaramerkkiin liittyvää etuoikeusvaatimusta valituksella. Käsiteltävässä asiassa väliintulija ei näin ollen voi tehdä valitusta SMHV:ssä riitauttaakseen tutkijan päätöksen siltä osin kuin se koskee sen yhteisön tavaramerkkihakemusta vastaan tehdyn väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvää etuoikeutta.

53 Toiseksi menettelyistä, joihin kantaja vetoaa ja jotka mahdollistavat merkintöjen poistamisen ja päätösten kumoamisen ja joista säädetään asetuksen N:o 207/2009 80 artiklassa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2868/95 53 a säännön kanssa, tai menettelyistä, jotka mahdollistavat korjaukset, joista säädetään asetuksen N:o 2868/95 27 ja 53 säännössä, on riittävää todeta, ettei niitä kuitenkaan voida rinnastaa mitättömyysmenettelyihin, koska SMHV voi aloittaa viran puolesta edellä mainituissa säännöksissä tarkoitetut poistamis-, kumoamis- tai korjausmenettelyt, vaikka tällaista mahdollisuutta ei ole mitättömyysmenettelyissä. Lisäksi asetuksen N:o 207/2009 80 artiklassa säädetyistä poistamis- tai kumoamismenettelyistä on todettava, kun oletetaan niiden soveltuvan käsiteltävässä asiassa, että tämän säännöksen 2 kohdan nojalla niitä voi vaatia vain sen menettelyn osapuoli, jossa kyseinen päätös tehtiin. Kuten edellä 52 kohdassa esitettiin, yhteisön tavaramerkin hakija ei ole yleensä muun, sen hakemusta vastaan tehdyn väitteen perusteena olevan yhteisön tavaramerkin rekisteröintimenettelyn osapuoli. Asetuksen N:o 2868/95 27 säännössä tarkoitetuista korjausmenettelyistä, kun oletetaan niiden soveltuvan käsiteltävässä asiassa, on todettava, että tässä säännöksessä säädetään vain, että korjaus voidaan tehdä viran puolesta tai haltijan vaatimuksesta.

54 Tästä seuraa, ettei edellä 48 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä, jonka mukaan yhteisön tavaramerkin pätevyyttä ei voida riitauttaa väitemenettelyssä, voida soveltaa tällaiseen tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen perusteltavuuden riitauttamiseen.

55 Näin ollen vastoin kantajan väitettä valituslautakunta ei tehnyt käsiteltävässä asiassa virhettä tutkiessaan, täyttyvätkö asetuksen N:o 207/2009 29 ja 30 kohdassa, asetuksen N:o 2868/95 6 säännössä ja päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklassa säädetyt etuoikeusvaatimuksen edellytykset.

56 Tästä johtuu, että neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin kantaja väittää, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 41 ja 42 artiklaa tutkiessaan, täyttyvätkö etuoikeusvaatimuksen edellytykset. Myös kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämä väite siitä, ettei valituslautakunnalla ole väitemenettelyssä oikeutta kyseenalaistaa rekisteriin kirjattua etuoikeuspäivää, on hylättävä (ks. edellä 43 kohta).

57 Siltä osin kuin kantaja riitauttaa tietyillä neljännen kanneperusteen yhteydessä esitetyillä väitteillä uudelleen sen seikan, että kysymys etuoikeusvaatimuksen perusteltavuudesta oli osa valituslautakunnassa käsiteltävää riitaa, mainitut väitteet on hylättävä ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetyillä perusteilla.

58 Näin ollen ensimmäinen ja neljäs kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Kolmas kanneperuste

59 Tällä kanneperusteella kantaja kyseenalaistaa valituslautakunnan toteamuksen siitä, ettei Capella ollut toimittanut vaadittavaa asiakirjaa väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen perusteltavuuden osoittamiseksi. Kantajan mukaan asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 4 kohdassa, luettuna yhdessä päätöksen EX-05-5 kanssa, säädetyt vaatimukset täyttyvät käsiteltävässä asiassa.

60 SMHV ja väliintulija riitauttavat nämä perustelut.

61 Tästä on ensiksi muistettava, että asetuksen N:o 207/2009 29 artiklan 1 kohdassa säädetään, että henkilöllä, joka on asianmukaisesti jättänyt tavaramerkkiä koskevan hakemuksen valtiossa tai valtiolle, joka on 20.3.1883 allekirjoitetun, teollisoikeuksien suojaamisesta tehdyn Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen osapuoli, tai sillä, jolle tämän henkilön oikeudet ovat siirtyneet, on etuoikeus jättää yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus saman tavaramerkin osalta ja samoja tuotteita tai palveluja varten kuin ne, joita varten tätä merkkiä on haettu tai jotka sisältyvät niihin, kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisen hakemuksen jättämispäivästä. Mainitun artiklan 2 kohdan mukaan etuoikeuteen oikeuttavat kaikki hakemukset, joilla on säännönmukaisen kansallisen hakemuksen jättämistä vastaava vaikutus sen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa se on jätetty, tai kahden- tai monenvälisten sopimusten mukaan. Mainitun artiklan 3 kohdasta ilmenee, että säännönmukaisella kansallisella hakemuksella tarkoitetaan hakemuksen jättämistä, joka on riittävä hakemispäivän toteamiseksi, ottamatta huomioon hakemuksen myöhempää kohtaloa. Mainitun artiklan 4 kohdassa säädetään, että ensimmäisenä hakemuksena, jonka hakemispäivä on etuoikeutta koskevan määräajan alkamispäivä, pidetään myöhempää hakemusta, joka on jätetty samasta tavaramerkistä samoja tavaroita tai palveluja varten ja samassa valtiossa tai samalle valtiolle kuin aikaisempi ensimmäinen hakemus, jos aikaisempi hakemus on viimeistään myöhemmän hakemuksen hakemispäivänä peruutettu, jätetty silleen tai hylätty saattamatta sitä yleisesti tarkastettavaksi ja jättämättä voimaan mitään oikeuksia ja jos se ei vielä ole ollut perusteena etuoikeuden vaatimiselle. Aikaisempi hakemus ei tällöin voi enää olla perusteena etuoikeuden vaatimiselle.

62 Asetuksen N:o 207/2009 30 artiklan, jonka otsikko on ”Etuoikeuden vaatiminen”, ensimmäisen virkkeen nojalla hakijan, joka haluaa vedota aikaisempaan hakemukseen perustuvaan etuoikeuteen, on tehtävä etuoikeuspyyntö ja toimitettava jäljennös aikaisemmasta hakemuksesta.

63 Asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdan mukaan hakijan, joka asetuksen N:o 207/2009 29 artiklassa tarkoitetussa hakemuksessaan vetoaa yhteen tai useampaan aikaisempaan hakemukseen perustuvaan etuoikeuteen asetuksen N:o 207/2009 30 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava aikaisemman hakemuksen hakemusnumero ja toimitettava jäljennös hakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa hakemispäivästä. Asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdan mukaan aikaisemman hakemuksen vastaanottaneen viranomaisen on todistettava jäljennös oikeaksi ja annettava todistus aikaisemman hakemuksen jättöpäivästä.

64 Asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 4 kohdan mukaan SMHV:n pääjohtaja voi määrätä, että hakija saa toimittaa aineistoa vähemmän kuin 1 kohdassa edellytetään, jos tarvittavat tiedot ovat SMHV:n saatavissa muista lähteistä.

65 Tämän säännöksen perusteella yhtäältä SMHV:n pääjohtaja antoi päätöksen EX-05-5, jonka 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Etuoikeustodistusten korvaaminen [internet]sivuilla saatavilla olevilla tiedoilla”, säädetään seuraavaa:

”Hakija saa toimittaa etuoikeutta vaatiessaan aineistoa vähemmän kuin – – asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa edellytetään, jos tarvittavat tiedot ovat [SMHV:n] saatavissa teollisoikeuksien suojaamisesta tehdyn Pariisin yleissopimuksen tai maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuolena olevan valtion teollisoikeusviraston [internet]sivulla.”

66 Mainitun päätöksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Menettely”, todetaan seuraavaa:

(1) Virasto tarkastaa etuoikeusvaatimuksen yhteydessä, ja kun hakija ei ole vielä toimittanut – – asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja, järjestelmällisesti, ovatko tiedot etuoikeuden perusteena olevan aikaisemman tavaramerkkihakemuksen asiakirjan numerosta, jättämispäivästä, hakijan tai haltijan nimestä, tavaramerkin kuvasta ja tavara- ja palveluluettelosta saatavilla sen valtion teollisoikeusviraston internetsivulla, jossa tai jota varten aikaisemman tavaramerkin hakemuksen jättämistä vaaditaan.

(2) Kun [SMHV] voi saada tietoja tällaiselta [internet]sivulta, se mainitsee siitä yhteisön tavaramerkkihakemuksen asiakirjoissa. Vastakkaisessa tapauksessa SMHV pyytää – – asetuksen N:o 2868/95 9 säännön 3 kohdan c alakohtaa soveltamalla toimittamaan – – asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja.”

67 Toisaalta asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 4 kohdan perusteella SMHV:n pääjohtaja teki 20.1.2003 aiemmuus- tai etuoikeusvaatimuksen muodollisia edellytyksiä koskevan päätöksen EX-03-5, jonka 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Yhteisön tavaramerkkejä koskevat etuoikeusasiakirjat”, säädetään seuraavaa:

”Yhteisön tavaramerkin hakija voi jättää etuoikeusvaatimuksen tueksi aikaisemman hakemuksen vastaanottaneen viranomaisen toimittamia todisteita, kuten – – asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa säädetään (etuoikeusasiakirja), joko alkuperäisen asiakirjan tai asianmukaisen kopion muodossa – –”

68 Kantajan väitteitä siitä, että Capella toimitti vaaditun etuoikeusasiakirjan, on tarkasteltava näiden säännösten valossa.

69 Ensiksi kantaja väittää, että päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklassa vaaditut tiedot olivat saatavilla Österreichisches Patentamtin internetsivulla.

70 SMHV ja väliintulija riitauttavat nämä perustelut.

71 Tästä on muistettava, että päätöksen EX-05-5 2 artiklan nojalla tavaramerkkihakemuksen, jolle etuoikeutta on haettu, tavara- ja palveluluettelo on osa tietoja, joiden on oltava saatavilla kyseisen viraston internetsivulla sillä hetkellä, jolloin etuoikeusvaatimuksen perusteltavuutta tutkitaan. Käsiteltävänä olevassa asiassa on siis tutkittava, oliko niiden palvelujen ja tavaroiden luettelo, jota varten itävaltalaisen tavaramerkin rekisteröintiä haettiin, saatavilla Österreichisches Patentamtin internetsivulla sillä hetkellä, jona tutkija tutki väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvää etuoikeusvaatimusta.

72 Kantaja väittää, että nämä tiedot olivat saatavilla Österreichisches Patentamtin internetsivulla. Väliintulija, joka kiistää tämän väitteen, on toimittanut mainitun viraston 29.4.2013 antaman ilmoituksen, josta ilmenee, että vuonna 2009 eli siis sillä hetkellä, jona tutkija tutki väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvää etuoikeusvaatimusta, itävaltalaisten tavaramerkkien osalta oli olemassa kaksi tietolähdettä, nimittäin yhtäältä ilmainen hakukone Österreichisches Patentamtin internetsivulla

ja toisaalta mainitun viraston valvoma yksityisen yrityksen hakukone. Tästä ilmoituksesta ilmenee myös, että kun itävaltalaista tavaramerkkiä ei ole rekisteröity, tämän toimiston internetsivulla oleva ilmainen hakukone tai mainitun viraston valvoman yrityksen hakukone eivät mahdollista pääsyä tavaroiden ja palvelujen yksityiskohtaiseen luetteloon vaan ainoastaan niiden luokkien numeroihin, joita varten rekisteröintiä on haettu.

73 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen kantaja ilmoitti, ettei etuoikeusvaatimuksen perusteena oleva itävaltalaista tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus menestynyt ja ettei mitään itävaltalaista tavaramerkkiä siis ole rekisteröity.

74 Kun otetaan huomioon tämä tilanne ja se seikka, ettei kantaja ole esittänyt mitään perustetta, joka voisi kyseenalaistaa väliintulijan esittämän asiakirjan uskottavuuden, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että on osoitettu oikeudellisesti riittävällä tavalla, että sillä hetkellä, kun tutkija arvioi väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen perusteltavuutta, niiden tavaroiden ja palvelujen tarkka luettelo, joita varten itävaltalaista tavaramerkkiä oli haettu, ei ollut saatavilla Österreichisches Patentamtin internetsivulla eikä tämän viraston valvoman yksityisen yrityksen internetsivulla.

75 Näin ollen valituslautakunta ei tehnyt virhettä todetessaan, etteivät päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyneet käsiteltävässä asiassa, eikä ole tarpeen lausua siitä kysymyksestä, voidaanko edellä mainitun Österreichisches Patentamtin valvoman yksityisen yrityksen tarjoaman hakukoneen katsoa olevan osa mainitun viraston internetsivua mainituissa säännöksissä tarkoitetulla tavalla. Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se liittyy näiden säännösten rikkomiseen.

76 Toiseksi kantaja väitti, että Capella toimitti vaaditun asiakirjan, kun tutkija pyysi 21.12.2009 sitä päätöksen EX-05-5 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamaan täsmälliset kopiot etuoikeusvaatimuksen tueksi esitetystä itävaltalaisesta tavaramerkkihakemuksesta. Päätöksen EX-03-5 1 artiklan nojalla on riittävää toimittaa asianmukainen kopio tavaramerkkihakemuksesta.

77 Tästä on muistettava, että päätöksen EX-05-5 2 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että vaaditut tiedot, jotka eivät ole saatavilla kyseisen viraston internetsivulla, on lähtökohtaisesti toimitettava asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan muodossa eli aikaisemman hakemuksen vastaanottaneen viranomaisen todistamana jäljennöksenä, johon on liitetty tämän viranomaisen todistus, josta käy ilmi aikaisemman hakemuksen hakemispäivä.

78 Kantaja tosin esittää perustellusti, että päätöksen EX-03-5 1 artiklassa pienennetään näitä vaatimuksia, koska siinä rajoitutaan vaatimaan asianmukaista kopiota asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa tarkoitetusta etuoikeusasiakirjasta. Tästä säännöksestä ei kuitenkaan vastoin kantajan väitettä voida johtaa, että Capellan täyttämä rekisteröintihakemuksen kopio täyttäisi nämä vaatimukset. Nimittäin vaikka etuoikeusasiakirjan kopion ei tarvitse olla sen viranomaisen vahvistama, jolle hakemus on jätetty, on kuitenkin oltava kyse asiakirjasta, jonka avulla tutkijan on voitava valvoa, onko kyseinen virasto vastaanottanut tavaramerkkihakemuksen ja milloin. Capellan toimittama rekisteröintihakemuksen kopio ei osoita, että Österreichisches Patentamt on vastaanottanut sen.

79 Näin ollen valituslautakunnan toteamus, jonka mukaan Capella ei ole esittänyt vaadittuja etuoikeusasiakirjoja, ei ole virheellinen.

80 Kolmanneksi on hylättävä kantajan perustelu, jonka mukaan SMHV:n tutkijoilla olisi ollut ja on edelleen tapana hyväksyä Capellan esittämän kaltaisia rekisteröintihakemusten kopioita. Tästä on muistettava, että päätökset, jotka SMHV:n valituslautakuntien on tehtävä asetuksen N:o 207/2009 perusteella ja jotka koskevat merkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, kuuluvat sidotun harkinnan eivätkä vapaan harkinnan piiriin (tuomio 26.4.2007, Alcon v. SMHV, C-412/05 P, Kok., EU:C:2007:252, 65 kohta ja tuomio 24.11.2005, Sadas v. SMHV – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04,

Kok., EU:T:2005:420, 71 kohta). Riidanalaisen päätöksen laillisuutta on näin ollen arvioitava yksinomaan sovellettavien säännösten, sellaisina kuten unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut, perusteella, eikä mahdollisen SMHV:n aikaisemman käytännön perusteella.

81 Siltä osin kuin kantaja myös pyrkii luottamuksensuojan periaatteeseen vedoten väittämään, että valituslautakunnan olisi pitänyt ennen SMHV:n tavanomaisesta käytännöstä poikkeamistaan ilmoittaa Capellalle sen toimittamia asiakirjoja koskevista epäilyistään, tätä perustelua tutkitaan toisen kanneperusteen yhteydessä.

82 Neljänneksi kantajan sitä koskevasta perustelusta, että tutkija olisi voinut pyytää tarkkaa luetteloa tavaroista ja palveluista, joita varten itävaltalaisen tavaramerkin rekisteröintiä oli haettu, Österreichisches Patentamtilta, on riittävää todeta, että päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklasta ja asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdasta ilmenee selvästi, että siitä tilanteesta poiketen, jossa vaaditut tiedot ovat saatavilla sen viraston internetsivulla, jolle hakemus on jätetty, hakijan, joka vaatii etuoikeutta tavaramerkille, on toimitettava vaaditut etuoikeusasiakirjat. Missään asiaa koskevassa säännöksessä ei nimittäin säädetä, että jos vaaditut tiedot eivät ole saatavilla sen toimiston internetsivulla, jolle hakemus on jätetty, tutkijan on otettava suoraan yhteyttä mainittuun virastoon. Päinvastoin hakijan on tässä tilanteessa tarvittaessa itse esitettävä nämä asiakirjat sen jälkeen, kun tutkija on pyytänyt niitä päätöksen EX-05-5 2 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2868/95 9 säännön 3 kohdan c alakohdan nojalla, kuten on asianlaita käsiteltävässä asiassa.

83 Tämä väite on siis hylättävä eikä ole tarpeen lausua siitä kysymyksestä, voidaanko se ottaa tutkittavaksi, kun otetaan huomioon, että se on esitetty ensimmäisen kerran kantajan vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen.

84 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä, ellei muuta johdu sen esitetyksi oletetun väitteen tutkimisesta, että Capellan SMHV:n vakiintuneeseen käytäntöön perustuvan perustellun luottamuksen vuoksi valituslautakunnan olisi pitänyt ilmoittaa sille sen esittämiä asiakirjoja koskevista epäilyistään (ks. edellä 81 kohta).

Toinen kanneperuste

85 Kantaja väittää, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä, kun se totesi, ettei Capella ollut esittänyt vaadittuja etuoikeusasiakirjoja eikä ollut pyytänyt sitä edeltä käsin lausumaan tästä. Valituslautakunnan kirjaamo oli kuitenkin 25.11.2011 tehdyllä päätöksellä pyytänyt sitä tekemään huomautuksia väliintulijan 12.10.2011 päivätyn kirjeen johdosta. Koska tutkija oli hyväksynyt ja kirjannut rekisteriin vaaditun etuoikeuspäivän ja koska väliintulija ei ollut riitauttanut etuoikeusvaatimusta, Capellalla ei kuitenkaan ollut ollut syytä olettaa, että valituslautakunta voisi epäillä tätä seikkaa. Lisäksi koska valituslautakunnan ilmoitus puuttui, Capella ei ollut voinut kuvitella, että valituslautakunta ei hyväksyisi tutkijan arviointia, joka oli vastannut SMHV:n vakiintunutta käytäntöä. Näin ollen valituslautakunnan olisi pitänyt ilmoittaa epäilyistään.

86 SMHV ja väliintulija riitauttavat nämä perustelut.

87 Aluksi on todettava, että kantaja väittää tässä kanneperusteessa etenkin, että valituslautakunnan olisi pitänyt ilmoittaa Capellalle tämän esittämien asiakirjojen riittävyyttä koskevista epäilyksistään. Tässä yhteydessä on tutkittava paitsi suoraan asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkomiseen ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen liittyviä perusteluja, myös sitä, voiko tutkijan tekemä virhe velvoittaa valituslautakunnan ilmoittamaan Capellalle epäilyksistään.

– Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä koskevat perustelut

88 Tästä on aluksi muistettava, että asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen mukaan SMHV:n päätökset voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

89 Tämän jälkeen siihen liittyvästä väitteestä, ettei Capella olisi voinut odottaa valituslautakunnan poikkeavan tutkijan rekisteriin kirjaamasta etuoikeuspäivästä, on ensiksi riittävää muistuttaa, että väitemenettelyssä valituslautakunnan on tutkittava, onko väitteen perusteena oleva tavaramerkki aikaisempi kuin haettu tavaramerkki (ks. edellä 37–40 kohta) ja tässä yhteydessä sen on tarvittaessa myös tutkittava, täyttyvätkö etuoikeuden vaatimisen edellytykset (ks. edellä 46–55 kohta). Toiseksi on todettava, että käsiteltävässä asiassa väliintulija riitautti kirjelmässään, jossa esitettiin 7.3.2011 tehdyn valituksen perusteet, väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen ja siis sen aiemmuuden haettuun tavaramerkkiin nähden (ks. edellä 41 kohta). Näin ollen tämä kysymys on osa valituslautakunnassa käsiteltävää riitaa ja Capellan piti odottaa, myös valituslautakunnan nimenomaisen ilmoituksen puuttuessa, että valituslautakunta tutkii uudelleen tutkijan ratkaisun väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvästä etuoikeusvaatimuksesta.

90 Tässä yhteydessä on myös todettava, että Capellalle annettiin lupa esittää huomautuksia väliintulijan kirjelmästä, jossa esitettiin 7.3.2011 tehdyn valituksen perustelut, ja että sillä oli myös ollut toinen mahdollisuus lausua tästä, kun valituslautakunta kehotti sitä 25.11.2011 esittämään huomautuksensa vastauksena väliintulijan 12. ja 19.10.2011 tekemiin huomautuksiin, jotka koskevat Landgericht Mannheimin 23.9.2011 antamaa tuomiota (ks. edellä 14 kohta).

91 Lisäksi valituslautakunnalla ei ollut velvollisuutta ilmoittaa Capellalle, ettei se aio vahvistaa tutkijan toteamusta aiemmuusvaatimuksen perusteltavuudesta. Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettu oikeus tulla kuulluksi ulottuu nimittäin kaikkiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka muodostavat päätösluonteisen toimen perustan, mutta se ei kuitenkaan ulotu siihen hallintoelimen lopulliseen kantaan, jonka se aikoo omaksua (tuomio 7.9.2006, L & D v. SMHV – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Kok., EU:T:2006:245, 116 kohta).

92 Näin ollen asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäisen virkkeen rikkomista kokevat perustelut on hylättävä.

– Perustelut, jotka koskevat luottamuksensuojan periaatetta

93 Tästä on yhtäältä muistutettava siltä osin kuin kantaja vetoaa perusteltuun luottamukseen rekisterimerkintöihin, että edellä 89 kohdassa esitettyjen toteamusten vuoksi kantaja ei voinut sulkea pois sitä, että valituslautakunta tutkii etuoikeusvaatimuksen perusteltavuuden.

94 Siltä osin kuin kantaja tahtoo vedota myös siihen seikkaan, että ennen kuin valituslautakunta poikkesi SMHV:n tavanomaisesta käytännöstä, jonka mukaan Capellan esittämän kaltaiset asiakirjat hyväksytään etuoikeusasiakirjoiksi, sen olisi pitänyt ilmoittaa Capellalle epäilyksistään, on todettava, ettei kantaja esitä mitään seikkaa, joka voisi osoittaa tällaisen käytännön olemassaolon. Kantajan perustelunsa tueksi esittämät asiakirjat ovat nimittäin kirjeet, joissa SMHV:n tutkija pyysi Capellaa toimittamaan etuoikeusasiakirjoja ”asetuksen N:o 207/2009 30 artiklan ja asetuksen N:o 2868/95 6 säännön mukaisesti” ja joista tietyissä se ilmoitti, että päätöksen EX-03-5 mukaisesti hakemukset vastaanottaneiden viranomaisten todistamat jäljennökset eivät olleet tarpeellisia. Näistä ilmoituksista tai niistä säännöksistä, joihin tutkija viittaa, ei ilmene, että täytetty rekisteröintihakemuslomake, josta ei voida päätellä, onko kyseinen virasto vastaanottanut sen ja milloin, voidaan katsoa asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa ja päätöksen EX-03-5 1 artiklassa tarkoitetuksi riittäväksi etuoikeusasiakirjaksi (ks. edellä 78 kohta).

95 Näin ollen luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevat perustelut on hylättävä, eikä ole tarpeen lausua näiden perustelujen tueksi toimitettujen asiakirjojen, jotka kantaja esitti kannekirjelmän ja vastauskirjelmän jättämisen jälkeen vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, tutkittavaksi ottamisesta.

– Tutkijan virheestä johtuvat seuraukset

96 Oletettaessa, että kantaja tahtoo näillä perusteluillaan vedota myös siihen seikkaan, että valituslautakunnan olisi pitänyt ilmoittaa Capellalle epäilyistään tutkijan tekemän virheen vuoksi, ne on myös hylättävä.

97 Tästä on aluksi todettava, että käsiteltävässä asiassa tutkijan virhe rajoittuu virheelliseen toteamukseen siitä, että Capellan esittämät asiakirjat täyttävät päätöksen EX-03-5 1 artiklassa säädetyt vaatimukset.

98 Käsiteltävässä asiassa tämä tutkijan virhe ei velvoittanut valituslautakuntaa pyytämään Capellaa ottamaan kantaa erityisesti tähän kysymykseen tai ilmoittamaan Capellalle tätä koskevista epäilyksistään, koska edellä 89–91 kohdassa olevien toteamusten nojalla kysymyksen siitä, onko tutkijan toteamus etuoikeusvaatimuksesta virheellinen, oli esittänyt väliintulija.

99 Lisäksi siinä tapauksessa, että kantaja tahtoisi perusteluillaan vedota siihen, ettei Capella ole voinut esittää vaadittuja asiakirjoja tutkijan virheen vuoksi, tämä väite olisi myös hylättävä.

100 On nimittäin todettava, ettei tutkijan virhe ole mitenkään rajoittanut Capellan mahdollisuuksia esittää vaadittuja etuoikeusasiakirjoja, vaan että tutkija on tältä osin täysin noudattanut asiaa koskevissa säännöksissä säädettyä menettelyä.

101 Kuten päätöksen EX-05-5 1 ja 2 artiklasta ilmenee, on lähtökohtaisesti Capellan tehtävänä tutkia, olivatko vaaditut tiedot saatavilla Österreichisches Patentamtin internetsivulla ja jos näin ei ollut, toimittaa vaadittu etuoikeusasiakirja. Tätä tukee mainitun päätöksen johdanto-osan kahdestoista perustelukappale, jonka mukaan ”hakijan on tarkastettava etuoikeus- tai aiemmuusvaatimuksen yhteydessä, onko vaadittava tieto saatavilla internetsivulla, jotta se tietäisi etukäteen, onko sen toimitettava asiakirja etuoikeudesta tai aiemmuudesta”. Kuten edellä 76–79 kohdassa on esitetty, Capella ei ole toimittanut vaadittavaa asiakirjaa.

102 Tutkija pyysi asetuksen N:o 2868/95 9 säännön 3 kohdan mukaisesti 21.12.2009 päivätyllä kirjeellä Capellaa esittämään asetuksen N:o 2868/95 6 säännön 1 kohdassa vaaditun etuoikeusasiakirjan viimeistään 22.2.2010 mennessä ja tarkensi, että päätöksen EX-03-5 1 artiklan nojalla on riittävää esittää asianmukainen kopio, ja ettei sillä ole etuoikeutta, jos se ei noudata tätä pyyntöä. Kuten edellä 76–78 kohdassa on esitetty, Capellan 22.2.2010, eli tutkijan sille asettaman määräajan viimeisenä päivänä, toimittama asiakirja ei ollut vaadittu etuoikeusasiakirja.

103 Näissä olosuhteissa ei ole tutkijan tehtävä pyytää uudestaan Capellaa toimittamaan vaadittu asiakirja. Päinvastoin on niin, kuten asetuksen N:o 2868/95 9 säännön 6 kohdasta ilmenee, että jos vaadittua etuoikeusasiakirjaa ei esitetä tutkijan asettamassa määräajassa, asianosainen menettää vaaditun etuoikeuden.

104 Näin ollen on todettava, että käsiteltävän asian olosuhteissa tutkijan tekemä virhe ei velvoita valituslautakuntaa tiedottamaan Capellalle epäilyksistään väitteen perusteena olevaan tavaramerkkiin liittyvän etuoikeusvaatimuksen perusteltavuudesta.

105 Näin ollen on todettava, ettei mikään niistä seikoista, joihin kantaja vetoaa, velvoittanut valituslautakuntaa tiedottamaan Capellalle epäilyistään ja pyytämään sitä lausumaan niistä.

106 Vaikka lisäksi oletetaan, että tällainen velvollisuus olisi ollut, sen loukkaaminen ei kuitenkaan voisi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen.

107 Tässä yhteydessä on muistettava, ettei valittajalla ole minkäänlaista oikeutettua intressiä päätöksen kumoamiseen muotovirheen perusteella silloin, kun päätöksen kumoaminen johtaisi ainoastaan sellaisen uuden päätöksen tekemiseen, joka on aineellisoikeudellisesti samanlainen kuin kumottu päätös (tuomio 3.12.2003, Audi v. SMHV (TDI), T-16/02, Kok., EU:T:2003:327, 97–99 kohta ja tuomio 12.12.2007, DeTeMedien v. SMHV (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, 49 kohta).

108 Vaikka valituslautakunta olisi käsiteltävässä asiassa ilmoittanut Capellalle etuoikeusvaatimusta koskevista epäilyistään ja vaikka Capella olisi esittänyt vaaditun etuoikeusasiakirjan väitemenettelyssä, tämä ei olisi voinut muuttaa sen päätöksen päätöslauselmaa, joka valituslautakunnan piti tehdä. Koska Capella ei nimittäin ollut jättänyt tätä asiakirjaa asetetussa määräajassa, vaikka sen menettelylliset oikeudet oli täysin taattu, valituslautakunnan olisi joka tapauksessa pitänyt todeta etuoikeuden menettäminen asetuksen N:o 2868/95 9 säännön 6 kohtaa soveltamalla.

109 Näin ollen myös toinen kanneperuste sekä kolmannen kanneperusteen yhteydessä esitetyt luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevat väitteet on hylättävä.

Viides kanneperuste

110 Tästä seuraa, että myös viides kanneperuste, joka liittyy siihen, että valituslautakunta otti huomioon Capellan vilpillisen mielen, vaikka tällaista seikkaa ei voida ottaa huomioon väitemenettelyssä, on hylättävä. Kuten nimittäin edellä esitetystä ilmenee, riidanalaisen päätöksen perustana on toteamus, jonka mukaan haettu tavaramerkki on aikaisempi kuin väitteen perusteena oleva tavaramerkki, koska viimeksi mainittuun liittyvä etuoikeusvaatimus pitää hylätä.

111 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

112 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Copernicus-Trademarks Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Maquet SAS:n oikeudenkäyntikulut.

Berardis Czúcz Popescu

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2015.

Allekirjoitukset